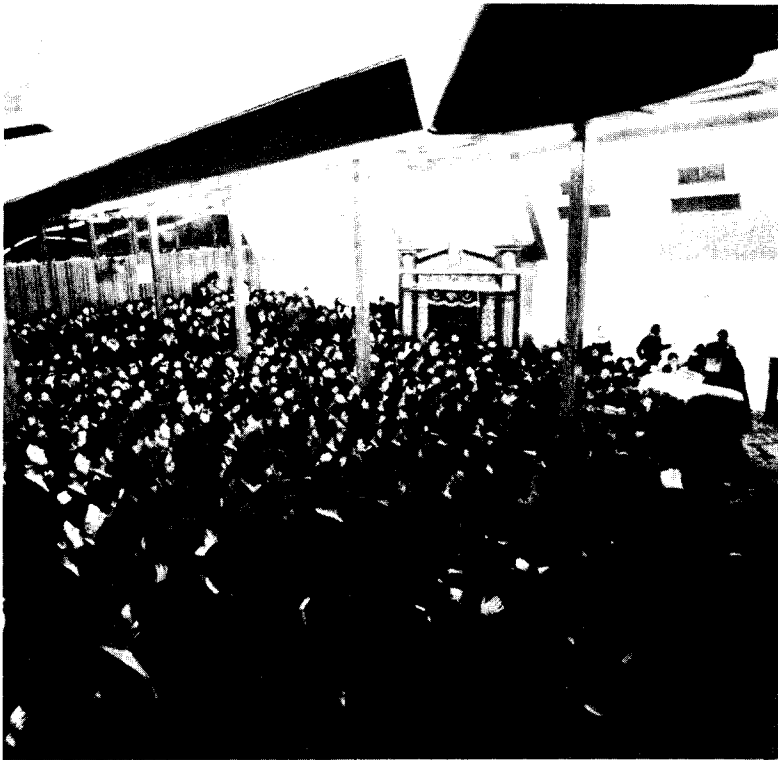

כסלו

”להודות ולהלל”

- ★ שיחת הקודש — ראש חודש כסלו
- ★ “קונטרס ר”ח כסלו” לשלוחים — ראש חודש כסלו
- ★ כינוס השלוחים העולמי
- ★ הספרים חוזרים — ב’ כסלו
- ★ “דרך אמונה” — ח’ כסלו
- ★ התוועדות ט”י
- ★ כסלו
- ★ “שמח תשמח” — י”ד כסלו
- ★ התוועדות חג הגאולה — י”ט כסלו
- ★ פרק חג החנוכה

כִּיָּק אֲדַמּוּיָר שְׁלִיטִיָּא בְּשִׁיחַת הַקּוֹדֵשׁ שֶׁל רִ"ח כֶּסֶל

יום ראשון, ראש חדש כסלו.

בצהריים הצטלמו כל השלוחים על רקע בית-חיינו - 770. המנחה היה המרהיב, כמה מאות השלוחים הסתדרו בסדר מופתי בכמה שורות האחת גבוהה מן השנייה, ושרו את ה"מארשי", של ר"ח כסליו - אכן צבאו של מלך...

מאות השליחים על יד בנין 770

לאחר מכן נכנסו כולם לתפלת המנחה, והמתינו לבאות. לאור דברי הרבי שליט"א בהתוועדות השבת קודש, שיחלק לאחר התפלה 'קונטרסי ר"ח כסליו ודולרים לצדקה לכל השלוחים ונשותיהם (- אגב, נמסר שהכוונה היא גם ביחס לכל התלמידים השלוחים, השוהים עתה ב770).

כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילה פנה לפתע אל המזכיר הרני"ל גרונר, והודיע על "שיחה" מיד לאחר התפילה. תיכף הובאו הסטנדר והמיקרופון

לאחר התפילה ניגש הרבי אל הסטנדר, החל באמירת "שיחה" שארכה כ-25 דקות.

הרבי שליט"א פתח בראשית דבריו בכך שלכל לראש "פותחין בברכה", ועל כן יש לברך בחודש טוב ומבורך אחר כך ביאר את מעלת היום: ר"ח בכלל, ובפרט הסמוך לשבת קודש ובמקום שמגדלים בו תורה תפילה, וצדקה.

בהמשך השיחה התייחס לדו"חות שנתקבלו מכמה שלוחים, ובהם "דברים נפלאים ביותר!" - וזירז את כל שאר השלוחים שימסרו גם הם דו"חות מפעילותם.

ואמר שיתן עכשיו 'קונטרסי' ודולרים לשלוחים ולשלוחות, כמו כן יתן להם דולרים נוספים על מנת לחלקם, השלוחים לאנשים והשלוחות לנשים.

המולה רבה נוצרה במקום שכן לא היה ברור עדיין מה ואיך יהיה סדר החלוקה.
 כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לרדת במדרגות הבימה, ובעודו עליהם החל לפתע להשליט סדר... ואמר שעתה יגשו כל השלוחים ורק השלוחים, ואילו כל השאר גם הימיוחסים יעמדו בצד...

הרבי שליט"א ירד מן המדרגות ועמד בפנינת הבמה, שם הועמד השולחן, עליו סידרו המזכירים ש"י, את היקונטרסים' ובתוך כל אחד מהם, דולר. התור היה רחב מאד, אך החלוקה התנהלה במהירות. הרבי שליט"א נתן לידי כל שליח יקונטרס' ובתוכו דולר.

רבים מן העוברים שאלו "ידו ביסט א שליח"?! (- האם הינך שליח?) כשעבר רב אחד שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א כני"ל, והלה השיב שהוא רב, הרבי שליט"א חייך אליו ועשה בידיו תנועת פליאה... מקרה דומה, כשעבר יהודי מבוגר אחד, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א אם הוא שליח, והשיב שהוא משפיע, הרבי אמרו לו (בערך) "פאר מיר אליין נעם איך ניט"..." (בשבילי עצמי, אינני לוקח...).

כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת הדולרים לישלוחים — ר"ח כסלו

כשנסתיימה החלוקה לישלוחים, והתפנה המקום ועברו הישלוחות, הן קיבלו גם כן יקונטרס' ובתוכו דולר. כשחלקן הראשון של העוברות קיבל גם חבילת דולרים לחלוקה.

בסיום החלוקה הממושכת עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א חזרה לחדרו. כעבור זמן מה ירד הרבי שליט"א לתפלת ערבית. [כמו כן כל התפילות וקריאת התורה במשך שבוע זה עד יום חמישי, התקיימו למטה - בביהמ"ד הגדול.]

יום שני, ב' כסליו.

[בבוקר בחלוקת הצדקה לילדים (לפני רדתו לקריאת התורה) הושיט ילד שקיבל כבר מטבע, את ידו השנייה פעם נוספת, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו עוד מטבע, לאחר מכן כשהרבי שליט"א היה כבר קרוב לקופה, קרא הילד, רבי... והושיט עוד פעם את ידו, הרבי שליט"א נתן לו פעם שלישית, והמתין עד שיכניסו לקופה...]

היום חוזרים הספרים!

במשך שעות היום עד הצהריים ציפו הכל בהתרגשות גדולה ובקוצר רוח, לבואם של הספרים.

בשעה 2:00 (בערך) נסע הרבי שליט"א לאוהל, לפני שנכנס לרכב, חילק צדקה לילדים, ואחר כך פנה אל הקהל ואמר שחזרת הספרים צריכה להביא לחזק בלמוד התורה, ובניצול הזמן, אח"כ נכנס למכונית ונסע לאוהל.

השמועה אומרת כי במזכירות קיבלו הוראה שבאם יגיעו הספרים משך זמן שהותו של הרבי שליט"א באוהל, ישלחו כמה מהם לשם. כשעה לאחר מכן הגיעו הספרים (בתוך רכב מסחרי, מלווה בעוד כמה מכוניות) הם הובאו בארגזים, שלושה-עשר במספר, ושקית ניילון נוספת.

הספרים חוזרים ל-770

בהתרגשות רבה הוכנסו ל-770 חבילות הספרים, על ידי חברי "אגודת חסידי חב"ד" שעסקו בהתמסרות רבה, בכל ענין המשפט ומחלכו מתחילתו ועד סופו. חבילות הספרים הונחו, ביגן עדן התחתון בסמוך לפתח חדרו הקי של הרבי.

בינתיים נשלחו כמה ספרים אל הרבי שליט"א ל"אוהל".
 יצויין, שהספר שעלה הראשון בהשגחה פרטית מתוך החבילות (-) על מנת להשלח לאוהל) שמו הוא "מזמור לתודה"... כמו כן ביניהם נשלח גם ספר "דרך אמונה".

אח"צ התקיים ב-770 חלקו המרכזי של כנס השלוחים, הנואם המרכזי היה הרב ח.מ.א. חודקוב שליט"א שדיבר שעה ארוכה על ענין השליחות.

מאות השלוחים באולם הגיזאיש סנטרי

אורח הכבוד בכנס היה, עודד הדין המפורסם במשפט הספרים, מר שאסטאק, שבתחילת נאומו פירש את הפסוק בפרשתינו "ושבתי בשלום אל בית אבייגוי" שזה מתאים לומר על הספרים ששבו בשלום לבית ב-770... בהמשך גם, סיפר דברים מתוך מהלך המשפט. דבריו ריתקו את הקהל, והתקבלו בחתלהבות רבה.

בערב התקיימה ב-770 התוועדות של חברי "אגודת חסידי חב"ד", שדיברו אודות הניצחון הגדול, וההתעוררות שצריכה להיות עתה, בהוספה בלימוד התורה בכלל ובלימוד תורתו ומילוי הוראותיו הקדושות של כ"ק אדמו"ר שליט"א במיוחד.

יום רביעי, ד' כסלו.

לתפילת מנחה במנין כ"ק אדמו"ר שליט"א הגיע הגאון רבי מרדכי סוויצקי, לאחר התפילה ביקש הלה לשוחח עם כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבי שליט"א נענה לבקשתו.

הרב סוויצקי שליט"א נכנס עם שאר בני משפחתו ליגן עדן התחתון ושהה שם כרבע שעה בה שוחח עימו כ"ק אדמו"ר שליט"א בענינים תורניים שונים וכן בנושאי הכלל.

ביציאתם סיפרה הרבנית סוויצקי כי הרבי שליט"א אמר לה שאף נשים שייכות לענין של 'הקהל' שכן הכתוב אומר מפורשות "והנשים"...

יום חמישי, ה' כסלו.

על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א הודפס ויצא היום לאור הספר "קטן

הכמות ורב האיכות" - "דרך אמונה" שחובר על ידי המקובל רבי מאיר בן גבאי (בעל "עבודת הקודש" המוכר רבות מספרי חסידות חב"ד...) ספר זה הינו אחד מן הספרים שנגאלו במשפט הספרים ואף היה בין שלושת הספרים שהובאו ביום הניצחון אל כ"ק אדמו"ר שליט"א שעה שהיה על הציון הקי. הספר בנוי בדרך של שאלות ותשובות בענייני אמונה וקבלה. על פי השמועה, הרי שעל"פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א נערכו הערות וצינונים בשולי הספר הקי. התפרסם גם כי מחירו של הספר (דולר אחד) נקבע על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א.

שבת קודש פרשת 'ויצא', ז' כסלו.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות. בשיחה הראשונה דיבר הרבי שליט"א על אודות חודש כסלו הקשור עם פנימיות התורה והפצתה חוצה שכן שני חגי גאולה מעבודת לחירות חלים בו. "י כסלו וי"ט כסלו וזהו גם תוכנו של חג החנוכה, שהשמן ידלק ויאיר, כלומר המשכת וגילוי "רזין דרזין" (-שקאי על שמן כמבואר) והבאתם להבנה והשגה.

דבר זה מודגש אף בפרשתינו "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" שכידוע יעקב ענינו 'תורה' והוא עצמו יצא ממקומו והלך להביאה ולגלותה ביחרן' - "חרון אף של מקום".

בקשר לזה היו גם הדברים בשיחה הבאה על הפסוק המקביל להני"ל בו מסופר כיצד יעקב חזר לארץ ישראל "ויעקב הלך לדרכו".

הרבי שליט"א ביאר כי אלו הם שתי דרכים בעבודת ה', האחת מלמעלה למטה והשניה בדרך ההפוכה ודבר זה נוגע גם אלינו, מלמעלה למטה הפירוש הוא, קבלת ההחלטות הטובות להורידם למעשה בפועל. ואילו מלמטה למעלה הוא הביצוע עצמו של המעשה הטוב אזי מבררים את הדבר הגשמי והתחתון ומעלים אותו למעלה.

אחר כך אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר די"ה "וישכם לבן בבוקר" גוי.

בשיחה הבאה החל הרבי שליט"א לדבר אודות הספר החדש שהודפס זה עתה: "דרך אמונה" תוך שהוא תופס את ענינו הראשון של הספר (הכתוב כני"ל בדרך של שאלות ותשובות) "איך יש לעולם מנהיג?" ומבאר בדרך מופלאה ומדהימה בצורתה ובהירותה. כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף כי אין הכוונה בהדפסת הספר, להוסיף ספר נוסף לארון הספרים, אלא יש לפתחו וללמוד בו... הרבי שליט"א הסביר כי בעצם, ספר זה שנכתב בשפה קלה וברורה הניתנת להבנה מיידית, אינו כשאר ספרי הקבלה בהם צריכה להיות זהירות משנה ולא כל אחד מבין את הכתוב בו ועל כן גם רשאי ללמוד בו. ומספר אחד למשנהו... לקראת סיום ההתוועדות הודיע הרבי שליט"א כי עומדים עתה להדפיס את היקונטרסי "דרושי חתונה" משנת תרפ"ט ואף כאן הדגיש הרבי שליט"א כי מטרת ההדפסה הינה הלימוד בו, הרבי שליט"א ציין גם, כי בספר ענינים הקשורים עם 'הקהל' (- די"ה "צדקת פרזונן בישראל" גוי, שלמרות הפיזור מתאחדים למציאות אחת) ותשמ"ח (- די"ה אשר ברא ששון ושמחה").

יום ראשון, ח' כסלו.

היום יצא לאור קונטרס "דרושי חתונה" - תרפ"ט, זאת על פי הוראתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום השבת קודש שעבר, ביקונטרסי ששה מאמרים שנאמרו בחתונת כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית שתליט"א - לאויוש"ט - בימים שמייג כסלו ועד י"ט בכסלו בשנת תרפ"ט.

היקונטרסי במהדורתו החדשה, נרכש על ידי כל אנשי והתמימים שיחיו שהחלו ללמוד בו בחיות גדולה ורבה. אגב, גם הספר "דרך אמונה" החל להילמד כאן כחוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א, בחתלהבות רבה.

היום יצא לאור קונטרס ט' יו"ד כסלו ובו מאמר ד"ה "פדה בשלום נפשי" גוי שנאמר ב"י בכסלו שנת ה'תשמ"א שגם אז חל באותה קביעות בבשנה זו.

התועדות ט' כסלו.

יום ההולדת ויום ההילולא של כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע.

הייתה זו התועדות מיוחדת במינה וכל סיגנונה היה

מעשה בפועל, "טאפארו דא פלאחו"...

כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את החתועדות בשיעור היום בחומש "ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל" וחסביר את המבואר בחסידות בענין פניאל ופנואל, שהוא"ו מורה על המשכה אל חדרגות הנמוכות ביותר (בדוגמת ה"ירד" שבגוף).

הרבי שליט"א המשיך באמרו כי כל הענינים המסופרים בתורה, כמו כל סדר ההשתלשלות, משתקפים בחיי האדם. ולא רק במשך כל ימי חייו או בשנה שלימה, אלא גם בכל יום ואפילו בכל רגע ורגע בחיים, וכמשל השמש המשתקפת בים הגדול, אך בו בזמן גם בטיפת מים אחת.

מכאן גם תשובה לטענת היצה"ר המסית ושואל: למה לך להזדרז ולעסוק עכשיו בעבודת היום, הרי יום כזה ושעה כזאת יהיו לך גם בעתיד, ואדרבה, אז תה"י חכם ומלומד יותר, וכדאי לדחות את העבודה לזמן החו"א...

והמענה לזה כנ"ל, שלכל רגע יש את העבודה המיוחדת לו והרגע הזה עצמו לא ישוב עוד וי"דיו שיפקיע את עצמו" עייני ניצולו בשלימות. וכמ"ש אדם דואג על איבוד דמיו ולא על איבוד ימיו, למרות שדמיו חוזרים וימיו אינם חוזרים. ובמיוחד אם יתבונן בתורת הבעש"ט שבכל רגע מתהווה העולם מחדש מאין לישי - הרי יובן אפילו של נח"ב שאסור לדחות את המלאכה לרגע אחד.

הלכה פסוקה היא - אמר הרבי שליט"א - "הוי רץ לדבר מצוה", לכל מצוה, אפילו אם אינה אלא פרט אחד מכלל גדול, ואפשר לחשוב שלא יקרה כלום גם אם לא יקיימנה.

ועל אחת כמה וכמה ביום סגולה זה, יום גאולתו של נשיא בישראל, שביאר חסידות בהרחבה, בדרך "רחבות הנחר", בודאי יש לנצל כל רגע בשלימות.

בשיחה השניה דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א על הרמב"ם היומי, הלכות מלוה ולוה הפותח ב"מצות עשה להלוות לעני".

בהקשר זה הביא הרבי שליטי"א את דעת המפרשים את הכתוב "אם כסף תלוה גוי את העני, לאו דוקא בעני כפשוטו אלא בעשיר הזקוק להלוואה באותה שעה, וביאר כי אין מקום לומר שזוהי גם דעת הרמב"ם. זאת, בהתאם לדרכו של הרמב"ם לפרש דבריו "בלשון צחה וברורה" (כלשונו בהקדמתו) כך שלא מסתבר כי דוקא כאן, כשהענין שנוי במחלוקת, יסתום את דבריו. בהמשך, ביאר כ"ק אדמו"ר שליטי"א, באופן נפלא, את הנפקא מינא להלכה בין הדעות וכן הוסיף ביאור בהוראה שיש ללמוד מכך בעבודת ה' ברוחניות. - ע"פ דברי הרמב"ם (בהל' תמורה) ש"רוב דיני התורה הם ליישר הדעות".

בשיחה השלישית והאחרונה אמר הרבי שליטי"א שיש לסכם את כל האמור להוראה למעשה:

- א. להתחזק בלימוד תורת בעל הגאולה דיו"ד כסלו.
  - ב. כיון שנדפס לאחרונה ספר חדש מתורתו, ללמוד בספר זה.
  - ג. ללמוד את מאמרי בעל הגאולה על הפסוק "פדה בשלום".
  - ד. על-פי פירוש הגמ' לפסוק זה, שהכוונה לתורה עבודה (תפלה עם הציבור) וגמ"ח, יש להתחזק בגי' אלו.
- כדי שכל ההחלטות בזה יבואו מיד לידי פועל, יקשרו את הדבר עם פעולה מעשית, חלוקת שטר של דולר לכל אחד ואחד, ע"י הטנקיסטים, לתתו לצדקה.

הרבי הורה לנגן לנגון 'הכנה', 'ד' בבות', ניגון השמחה (ניע זיוריצ'י), 'לכתחילה אריבער' ו'שיבנה בית המקדש'. בסיום ההתוועדות קם הרבי שליטי"א ממקום מושבו ובטרם צאתו פנה לפתע אל המיקרופון והחל לנגן בקול רם ובצורה נפלאה את הניגון "פדה בשלום" כשהוא ממשך בצאתו להניף ידיו בעוז להגברת השירה הנלהבת.

לא קל לתאר במילים את ההרגשה שאפפה את כולם אחרי ההתוועדות. היתה כאן אוירה תכליתית, ובאופן של "טאפארו-דא פלאחו) (- גרזן על העץ) כפי שמזכיר לעיתים הרבי שליטי"א.

בית המדרש נשאר מלא כשהיה מאני"ש והתמימים שהסתדרו בזריזות בקבוצות ובודדים שלמדו ממאמרי אדמו"ר האמצעי מי מתוך הספר החדש, ומי את המאמר "פדה בשלום", ומי סתם במאמרי אדמו"ר האמצעי שכן לא כולם הצליחו להשיג את אותם ספרים, והרצוי היה רב מאוד מן המצוי...

דרך אגב בשבוע זה נסע הרבי שליטי"א לאוהל הק' ארבע פעמים! (בימים ראשון, שני, שלישי, וחמישי). כשחושבים לרגע על משמעות הדברים הרי שזה מעורר התפעלות והתרגשות רבה כאחד. נוסף על הידוע לנו שיום נסיעה לאוהל פירושו יום צום ותענית לרבי שליטי"א ונוסף על העמידה הממושכת במשך שעות רבות בציון הק', הרי המחשבה בעצם במי עוסק הרבי שליטי"א כל אותן שעות... וכל אותם ימים, מעבירה צמרמורת.

יום שני, ט' כסלו.

בלילה התקיימה ב- 770 התוועדות חסידית עם המשפיע הרה"ח שלום מאראזאוו.

בתחילה לימד הרי"ש ש"י את המאמר "לא הביט" גוי מהספר החדש של

מאמרי אדמו"ר האמצעי, ואת המאמר ד"ה "פדה בשלום" גוי מאמר הגאולה, כל זאת כמובן לאור בקשתו וחוראתו של הרבי שליט"א בתוועדות אמש להוסיף במיוחד בלימוד מאמרים אלה, חלימוד עצמו אך כמה שעות. לאחר מכן התוועוד הר"ש כשמסביבו תמימים רבים ועד לשעה מאוחרת שמעו מפי המשפיע סיפורי חסידים ודברי התעוררות.

**שבת קודש פי' 'וישלח', י"ד כסלו,
יום חתונתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית שתליט"א, לאויוש"ט
- התחלת שנת השישים.**

בשבת זו בעת כניסתו ויציאתו של הרבי שליט"א שרו הכל "שמח תשמח"...

1:30 התוועדות.

בעיקרן של שתי השוחות הראשונות זירז הרבי שליט"א להתכונן לקראת "חג החגים", ראש השנה לחסידות י"ט כ' כסלו. כמו כן הזכיר הרבי שליט"א שוב על הענין דמקדש מעט: שכל אחד יעשה מביתו חדרו וחפציו הפרטיים בית מקדש מעט, על ידי כך שיהיו בביתו סידור תפילה, חומש, וקופת צדקה. בהמשך אף עורר הרבי שליט"א שוב על "עשה לך רב", כשהפעם הוא מדגיש גם את חובתו של ה"רב" ביחס למושפע והמחונך. פרשתנו נקראת בשם "וישלח", וההוראה מכך לכל אחד ואחד: הקב"ה ממנה את כל יהודי להיות שלוחו בעולם הזה לעשות לו דירה בתחתונים, ומאחר שעבודה זו היא בכוחו של המשלח, הרי שהיא בכוחו של כל אחד. והדוגמא לכך אף היא מפרשתנו, כמסופר על יעקב שיצא מבאר שבע, מקומו הקבוע והנעלה, לחרן - "חרון אף של מקום בעולם", ושם במקום הנמוך ביותר נהיה הוא עצמו למשלח "וישלח יעקב מלאכיים". יעקב עצמו שלח מלאכים בכדי לברר את עשיו ואנשיו.

הרבי שליט"א סיים בהנוגע לפועל: על כל אחד ואחד לעסוק בענינים השייכים במיוחד לשנה זו - שנת 'הקהל', וכל זה מתוך שמחה - 'תשמח' ו'תשמח', ופעולה זו תהיה ה"מכה בפטיש" האחרון לסיום עבודת השליחות, שתביא גאולה והצלחה לעולם.

אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר ד"ה "אשר ברא" כו' [מיוסד על המאמר שנאמר בחתונה לפני נ"ט שנה].

בפירוש רש"י השבועי עמד הרבי שליט"א בהרחבה על הפסוקים בפרשתנו ד"ה "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום", ופירש"י: שמונה היו, ונגדן העמיד יעקב וד"ה "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו" ופירש"י: מנחם פי... מלשון אבק.

ברמב"ם היומי עמד הרבי שליט"א על ההלכה בהלכות מלוה ולוה פי"ד ה"ז: "שטר שלוה בו ופרעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל שיעבודו, ונעשה כחרס".

כ"ק אדמו"ר שליט"א הקשה שהרי כל ענינו של השטר לכאורה אינו אלא "בירור"? והרבי שליט"א ביאר כי הסיבה לכך היא משום שבמלוה בשטר גובים גם מנכסים משועבדים הרי לגבי זה השטר הוא גם "קיום".

והחוראה מכך "לתקן הדיעות": ביחס לגאולה העתידה נאמר: "הן גאלתי אתכם אחרית כבראשית", והכוונה בזה היא שהגאולה העתידה תהי "כימי צאתך גוי אראנו נפלאות", ובפשטות היה ניתן לומר ששתי הגאולות הינן שוות, אבל כפי הנלמד מהלכה הנ"ל ברמב"ם הרי "ששטר... ופרעו אינו חוזר כו", אי"כ בהכרח שהגאולה העתידה תהיה באופן של "נפלאות" אף ביחס לגאולת מצרים.

לקראת שבת קודש יצא לאור "קונטרס י"ד כסלו - תשמ"ח" ובו מאמר ד"ה "וכל בניך לימודי ה' רב שלום בניך" המבוסס על מאמרו ד"ה זה של הרבי הקודם ני"ע בשנת תרפ"ט (המופיע בקונטרס דרושי חתונה). המאמר מבאר את הפסוק בשני אופנים ומקשר ביניהם כשנקודת הענין היא, עבודת הברורים בשני אופנים, מלמעלה למטה ומלמטה למעלה והעילוי שבכל אחת מהאפשרויות על חברתה.

בפתח דבר שטעם מערכת "אוצר החסידים" מופיע נוסח זה: "לקראת י"ד כסלו הבעלי"ט, התחלת שנת השישים לחתונת כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הרבנית שתליט"א (תקפ"ט - תשמ"ח) - הננו מוציאים לאור את המאמר... הגילוי החדש "נחטף" בשמחה רבה ובהתרגשות רבה בכלל מריבוי השפע האלוקי אותו מעניק לנו לאחרונה כ"ק אדמו"ר שליט"א בהרחבה באמצעות המאמרים המוגהים הללו.

במוצש"ק ויזש"ח, לאחר תפילת ערבית המתינו לכ"ק אדמו"ר שליט"א ב"גן עדן התחתון" זקני וחשובי אני"ש, בראשותם של הרבנים הגאונים חברי הבד"ץ דיקראון הייטסי, על מנת לתת את ברכתם - בשם כל החסידים בכל ארצות תבל, לתחילת שנת השישים לנישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית שתליט"א לאיוש"ט.

הרה"ת ר' שניאור זלמן גורארי, מזקני החסידים, בירך את הרבי שליט"א בבריאות הגוף ומנוחת הנפש, ורווית נחת רוח מכל החסידים, כשכ"ק אדמו"ר שליט"א מצליח בכל משאלות ליבו הטהור, עד ל"דידן נצח" הכללי, בו יולכנו אדונינו מורינו ורבינו לקראת משיח צדקינו.

הרבי שליט"א השיבם במילים קצרות על ברכה זו, שתוכן היה: שחב"ה שהוא היודע מהו הטוב האמיתי, יתן זאת בשפע כולל כל הברכות שבאותיות התורה, החל מאל"ף, "אהבת ישראל", וכלה באות תי"ו "שנת תורה", "שנת תפלה", "שנת תשובה", ו"שנת תהלה". ברכות אלו, במוצש"ק הינן קשורות עם דוד מלכא משיחא, ושיתקיים הכתוב: "ביקש יעקב לישב בשלוח", וכל זה באופן של "לא עיכבן אפי" כהרף עין".

יום רביעי, ליל י"ט כסלו, חג הגאולה של כ"ק אדמו"ר הזקן.

התוועדות החסידים שהתקיימה הערב ב- 770 החלה כרגיל בצורה מסודרת נושאת אופי "חצי רשמי", כאשר ליד שולחן ה"מזרח" מסובים "פני העדה", ולאורך שולחנות ערוכים יושבים ציבור אני"ש שיי והרבנים תחילה ולאחריהם חסידים קשישים נושאים את דבריהם ברמקול.

והנה קם פתאום אחד מזקני החסידים הרה"ח אברהם דרייזין המכונה ר' אברהם מאיזאר, והכריז בקול: "מה זה כאן דרשות?! צריך להתחיל להתוועד!..."

דברי אחד מזקני החסידים פעלו תיכף את פעולתם, הרמקול הוסת הצידה, ולאט לאט החלו האנשים להתרכז קבוצות קבוצות כשבמרכז כל קבוצה יושבת דמות מרכזית אחת או שתיים ויותר, אם זה אחד מזקני החסידים הזוכר את דברי ימי החסידות עוד מאחורי מסך הברזל, שגם זו היתה בבחינת גלות, טרם יציאתה לחירות. או שהדמות המרכזית היא אחד משלוחי המלך באחת מערי השדה, המלכדת סביבה אנשים, בהמחישה באופן של דוגמא חיה סמל של חיים חדורים בחסידות - כפי שהיא מוארת ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחותיו ובמאמריו הק', וכו' וכו'.

יום חמישי י"ט כסלו "חג הגאולה.

התוועדות י"ט כסלו של כ"ק אדמו"ר שליט"א

השעה 9:30 בערב. קהל רב מאד גודש את בית המדרש. נוסף לאורחים הרבים שבאו מכל ארצות תבל לשהות ביום זה בחצרות קדשינו, נמצאים כאן רבים רבים שאינם משתייכים לליובאוויטש דוקא. על השולחן מאחורי מקומו הקי של כ"ק אדמו"ר שליט"א מצטופפת לה שורה נכבדה של רבנים ואישי ציבור הגודשים כמו תמיד את הבימה הגדולה.

הכל ממתנינים לכניסתו של הרבי שליט"א, ובשעה תשע ושלושים הושלך

הס.

לא שהיות פותח הרבי שליט"א בדבריו הקדושים, וההתוועדות נמשכה כארבע שעות רצופות (אגב: עד לשעות הלילה עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א באותו יום באוהל הק'...).

מספר פעמים בעת הניגונים הפנה הרבי שליט"א את ראשו לאחור לעבר כמה מגדולי הרבנים כשלאחדים מהם הוא מורה לומר 'לחיים' על כוס גדולה, ולאחדים מהם אף השיב בברכת 'לחיים ולברכה' כשחיוך על פניו הק'.

והרי כמה נקודות עקריות מן ההתוועדות:

כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את ההתוועדות בענין שהזמן גרמא, במאמר חסידות המיוסד על מאמרו של כ"ק אדמו"ר מוהר"י מ"י כסליו תרפ"ט שנדפס לאחרונה מחדש.

הרבי שליט"א עמד באריכות על הזכרת שמו של בעל המאמר ר' אושעיא וקושר זאת לישועה של י"ט כסלו. כן ביאר באריכות נפלאה את המאמר "צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שפיזון לבין האומות".

בהמשך השיחות ערך גם, הרבי שליט"א, סיום על מסכת ברכות. ידוע ביאורו הנפלא של הרבי שליט"א במחלוקתם של ב"ש וב"ה, לדעת ב"ה ה"בפועל" הוא העיקר, משא"כ לב"ש ה"בכח" הוא העיקר, וחידיש בזה הפעם הרבה ענינים, בהביאו מספר דוגמאות לכך שפעמים דעת ב"ש וב"ה שווה בהנוגע לכח ופועל, כשהוא מסביר את נקודת הענין והחידיש שבכל אחת מהם.

בהמשך דבריו ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א ההוראה משיעור חומש היומי "וייה יוסף איש מצליח" כפירוש אדמו"ר הצ"צ "א מזלידיקער מענטש", ועד שנהיה המשביר בר לכל ארץ מצרים.

[בין השיחות ניגש הרב שמואל אונסדרופר רבה של קהילת צאנז

בפתח-תקוה באה”ק, ובין השאר גם ביקש את ברכתו הקי של הרבי שליט”א לרפואת כ”ק אדמו”ר מקלויזבורג שליט”א.
 הרבי שליט”א התעניין בפרוטרוט בשלומו, ובסדרי עבודתו בקודש ואיחל לו רפואה שלימה.
 הרב שאר ישוב הכהן רבה הראשי של חיפה באה”ק, ניגש גם כן אל כ”ק אדמו”ר שליט”א, בסיומה של אחת השיחות. הרבי שליט”א העיר לו בחיך: אתם הרי מבורכים שכן נאמר בתורה: ”ואני אברכסם”...
 לאחר מכן ביקש מהרבי שליט”א ברכה מיוחדת לאה”ק הזקוקה בדחיפות לברכת שלום ואחדות...].
 בסיום ההתוועדות הורה כ”ק אדמו”ר שליט”א לנגן לנגן ”הכנח” ניגון לאדה”ז, ניגון כ”ק אדמו”ר האמצעי ו”שיבנה ביחמ”ק”.
 לאחר זה הזכיר הרבי שליט”א, על דבר ההכנות למבצע חנוכה, כ”ק אדמו”ר שליט”א אף הציע שבשנה זו ידליקו חנוכיות בפתחי חדרו הילדים, ומה טוב אם יבאר להם מישהו את תוכן הנס וחחג.
 בחלוקת הדולרים לטנקיסטים, עבר הרב שאר ישוב הכהן גם הוא, על מנת לקבל דולר מידי הקי של הרבי שליט”א. הרבי שליט”א נתן לו והוסיף בחיך, כשהוא מצביע על הכתוב ע”ג השטר: ראה כאן כתוב (בתרגום): ”באלוקים אנו בוטחים, ולא רק באלוקים אנו מאמינים, שהרי בין זה לזה חילוק רב מאוד”...
שבת קודש פרשת וישב, כ”א כסלו.

בשעה 1:30 ירד הרבי שליט”א להתוועדות. בראשית דבריו עמד הרבי שליט”א על הקשר שבין י”ט כסלו לחנוכה - קשר הבא לידי ביטוי בשבת זו שהיא כוללת את י”ט כסלו, היינו שבה מתעלים כל עניני י”ט כסלו לשלימות - ”ויכולו”, ומאידך שבת זו גם מברכת (י”מני מתברכין כוליה יומין)את ימי החנוכה, המשותף ל”ט כסלו וחנוכה הוא, הדגש על הפצת המעיינות של פנימיות התורה חוצה, שהרי ידוע שעיקר הענין של ”יפוצו מעיינותיך חוצה”, התחיל אחר גאולת י”ט כסלו, וכמו”כ בחנוכה שעיקרו הוא נס פח השמן המרמז על ”רזין דרזין” שבתורה ו”שמן” זה מאיר על ”פתח ביתו מבחוץ” דווקא, שזהו תוכן הענין של הפצת המעיינות חוצה. שייכות מיוחדת לכל האמור - הוסיף אמר הרבי - בדורנו זה. זאת משום ששלימות הפצת המעיינות חוצה שהחלה אחר גאולת י”ט בכסלו נעשתה בדור זה, ע”י כ”ק מו”ח אדמו”ר. שפעל את ענין הפצת המעיינות גם בלשונות אומות העולם - ”בשבעים לשון”. בפרטיות יותר הסביר זאת הרבי שליט”א. שכל הנשיאים נהגו לומר את תורתם בשפת האידיש ולא בלה”ק, ומהטעמים בזה, כי יאידשית היתה הלשון המדוברת ולכן כדי שיקלטו הדברים היטב, חשוב היה לאמרם בשפה המדוברת. אמנם, כל זה הוא רק בנוגע לשפת האידישית, שאף שאינה לשון הקודש, מ”מ, מכל מקום בשמך הדרורות נתעלתה שפה זו ע”י בני ישראל שדיברו בה את ענייניהם בצרכי בעניני הרשות - ”כל מעשיך לשם שמים” ו”יבכל דרכיך דעהו”, עד לעניני תורה. שזו היתה השפה בה למדו בחדרים ושיבות כו, אבל בנוגע לשאר לשונות, לא מציינו בדרורות ענין זה, ועל פי ציוויו החלו בתרגומם של עניני חסידות ב”לשון

עם ועם" כמו רוסית, אשכנזית, ובבואו לארצה"ב, גם באנגלית וכו'. היינו שלימות הענין של "יפוצו מעיינותיך חוצה".

בהמשך דיבר הרבי שליט"א בכאב רב אודות מצב החינוך באה"ק. ובין השאר אמר: קם בארץ ישראל דור חדש ש"לא ידע את יוסף". בעוד שמחנכי הדור "ידעו את יוסף", אלא שעשו עצמם כלא יודעים - הרי רוב הדור הנוכחי אפילו לא שמע את שמע יוסף והוא חסר כל מושגי יסוד ביהדות, הרבי שליט"א הזכיר גם את המצב הבטחוני החמור, והזהיר כי המצב הבטחוני בשטחים הולך ומתדרדר, לא עושים די כדי לתפוס מחבלים, ומוותרים על עניני פיקוח נפש בגלל החשש של "מה יאמרו הגויים".

כ"ק אדמו"ר שליט"א קרא לעסקנים הדתיים בארץ לעבור לעסוק בתפקידם האמיתי - להפיץ יחדות, להפיץ את החינוך היהודי המקורי, להקים בתי ספר תורניים ולא להיות מונחים כל העת בהשגת כספים ותקציבים...

כחלק מן המאמץ לתקן את המצב הנורא השורר עתה. קרא הרבי, שליט"א "להוסיף באור" להגביר את הפעילות להפצת תורה ויהדות, ובמיוחד בקרב בני הנוער. במסגרת זו יש לעודד כל שניתן את המנהג לתת לילדים "דמי חנוכה" ובהסברת ענין החנוכה. והשנה — אמר הרבי - שלא יסתפקו בנתינת "דמי חנוכה" בליל הנר הרביעי או החמישי, כפי שנהוג עד עתה אלא שבכל יום מימות החנוכה יתנו לילדים "דמי חנוכה". כמו"כ ביקש הרבי שליט"א שבנוסף למגורת החנוכה הכללית שבכל בית - תהיה מגורת חנוכה גם בפתח חדרי הילדים שעיי? יתווסף בענין החינוך, עוד קרא הרבי שליט"א, לקיים כינוסי 'הקהל' במשך ימי החנוכה לאנשים נשים וטף שבהם יעוררו על עניני התורה ומצוותיה - "ליראה את ה'".

בהמשך אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר חסידות בדיבור המתחיל "פדה בשלום נפשי".

כמו"כ כהרגלו ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א רש"י, והפעם על הפסוק "וישב יעקב" ועל הפסוק "היה רועה את אחיו בצאן". כן ביאר בהערות של אביו על הזהר, וברמב"ם ביאר את החילוק עפ"י פנימיות הענינים בין 'עדים' לבית דין.

בסיום ההתוועדות הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

יום שני, כ"ג כסלו - "יחידות כללית".

לחנוכה, השנה, היתה הקדמה...

היה זה ביום שני בלילה, אור לכ"ד כסלו, ערב חנוכה. האורחים הרבים שהגיעו לייט כסלו מצטופפים באולם הגדול של בית הכנסת וממתינים ל"יחידות הכללית". בשעה שמונה בדיוק - הושלך חס. כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לבית המדרש והתיישב על גבי בימה קטנה מיוחדת ל"יחידות".

ללא שהיות פתח הרבי שליט"א בדבריו הקדושים אשר כבר בתחילתם עסקו בחג הממשמש ובא. אך לא... לא רק הקדמה לחג. גם הלילה הזה, אומר הרבי שליט"א כ"ד כסלו, קשור ישירות לחנוכה. "נמצאים אנו בימים שבין שבת לחג החנוכה, ולא רק סמוך לחנוכה אלא ביום כזה שכבר נקרא ערב חנוכה. וכאן - הוסיף הרבי שליט"א - רואים אנו דבר נפלא, שביום זה

כ"ד כסליו, הרי כמנהג ישראל - שתורה היא - מדליקים את נרות החנוכה בבית הכנסת כמה שעות לפני שקיעת החמה, בכ"ד כסליו... בדברו על כך הוסיף לפתע כ"ק אדמו"ר שליט"א כי אלו הנוסעים בערב חנוכה לאוהל הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר הרי אצלם בבית הכנסת ידליקו נרות לאחר תפילת ערבית. יחד עם זה, בו בזמן יודעים הם, כי בכל המקומות ובשאר בתי הכנסת הדליקו נרות עוד בטרם השקיעה... היה זה רמז דיי ברור לכך שלמחרת, ערב חנוכה, עתיד הרבי שליט"א לנסוע לאוהל הק' בדבריו על חנוכה חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א פעם נוספת על דבריו הק' משבת קודש בקשר להדלקת חנוכיות בחדרי הילדים וחלוקת דמי חנוכה.

בהמשך הייחודות" היו דברים נפלאים על ההוראות מפרשת השבוע ובהם על הפסוק "רק הכסא אגדל ממך". יהודים נמצאים אמנם בגלות - אמר הרבי שליט"א - אך עליהם לדעת שרק הכסא, כסא התגלות מלכות בית דוד, עדיין "גדול" מהם, טרם זכו לכך, אך מחוץ לענין זה, בשאר הדברים, גם בגלות נמצאים במצב של "מבלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו". יהודים הם השולטים והבעלי בתים ולאף אחד אין שליטה על נשמת היהודי. לאחר שהאריך בהסברה נפלאה בענין זה סיים בפסוק האחרון של השיעור היומי בחומש "הפרני אלקים בארץ עניי". גם כאשר שרויים בגלות, בארץ עניי, נמצאים במצב של "הפרני". התרחבות והתפשטות והוספה מחיל אל חיל.

חג החנוכה

כִּיָּק אֲדַמְוִי"ר שְׁלִיטִי"א בֶּאֱחָת מִשִּׁיחֹת חַג הַחֲנוּכָה — בֶּרְקַע הַמְּנוֹרָה

יום ג', כ"ד כסליו.

הרבי שליטי"א אכן - כפי שהשתמע אמש מהדברים בעת היחידות הכללית לאורחים - נסע היום לאוהל.

בביהמ"ד הגדול נבנתה הבמה (זהו חידוש של השנה), ולצידה הועמדה מנורת החנוכה הגדולה והמפוארת, שקניה עשויים אלכסון כמנורת ביהמ"ק אשר נמצאה בכתבי הרמב"ם ז"ל, מבהיקה ביפיה ובחדרה. [שעת בין הערביים. מחוץ ל- 770 עומדים טנקים רבים ומנורות על גביהם, ממש מלבב לחזות כיצד נערכים ה"טנקיסטים", על "טנקי אחד עובד צוות לחבר את מערכת הגברת הקול, על "טנקי אחר עומד מישהו ומדביק את הכרזות החגיגיות, כל אלו מתכוננים ליציאה לרחובות העיר הגדולה ניו יורק להזכיר לאותם יהודים ששכחו זאת, אותו נצחון של האור על החושך, ובכך להצית אף בהם את נקודת האור החבויה בכל כך הרבה חושך גלותי. בזה אחר זה יוצאים לדרכם הטנקים תוך שמשמיעים הם נעימות חסידיות המעוררות את נימי הלב יהודין].

הדלקת נר ראשון דחנוכה.

בחוף כבר החשיך היום והרבי שליטי"א אך עתה חזר מהאוהל. בית המדרש הגדול כבר מלא מפה לפה מהמון אנ"ש, התמימים ואורחים שבאו להיות בהדלקת נר ראשון במחיצת כ"ק אדמו"ר שליטי"א. מחזה זה עתיד לחזור על עצמו בכל יום מימי חנוכה.

כ"ק אדמו"ר שליטי"א נכנס לתפילה, הוא מסתובב לרגע אל המזכיר הרי"ל גרונר ומודיע לו דבר מה. עד מהרה עובר רחש קל בקהל: יש שיחה...

החזן סיים זה עתה את הקדיש שלפני "עלינו לשבח", והרבי שליטי"א כבר נשען על גבי הסטנדר מצידו הימני, כך שפניו פונות באלכסון כלפי כל הקהל. על גבי הבימה עלה החזן הרב משה טלישבסקי כשבידו השמש הדולק פותח בברכות בקולו הנאה, ובסיומן מדליק את הנר הראשון של חנוכה.

וכאן הרגע המרגש ביותר.

הקהל כולו כאחד פוצח במנגינת "הנרות הללו", והרבי שליטי"א, במבטו הק' עובר מפני אחד למשנהו במין מבט פנימי ועמוק שכזה, שקשה לציירו בכתב (כאילו מדליק גם הוא את ה"נר הוי" נשמת אדם" שבכל אחד ואחד...).

ניתן להבחין שהרבי שליטי"א גם כן מנגן בלחש. הניגון קרב לסיומו ואז לפתע במילים "על ניסוך ועל נפלאותיך..." מניף הרבי שליטי"א ידו בחוזקה, והקהל חוזר על תנועה זו מספר פעמים.

לאחר הקדיש האחרון, פנה הרבי שליטי"א אל הסטנדר והמיקרופון שהועמד כנגד הקהל, והחל באמירת שיחת הקודש.

נר א' דחנוכה - "מסירות נפש":

בפתח הדברים ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א כי בנוסף לענינים הכללי של כל ימי חג החנוכה הרי ששומא עלינו להתבונן אף בימים הפרטיים של החג ובסגולותיהם היחודיות ומהם להפיק לקחים בעבודת ה', החילוק הכללי בין הימים הוא בשמים: מספרן של הנרות שונה כזוה הולך וגודל מיום ליום. לכל יום ויום הנשיא (שנקרא בתורה) שהקריב את קרבן היום.

ובכן, יחודו של היום הראשון מתבטא בכמה דברים א. הדלקת נר אחד המהווה את תחילת הדלקתן של כל הנרות בדומה לנס פח השמן אשר בעת מציאתו הספיק ליום אחד בלבד ואחר כך נעשה הנס ודלק גם בשאר הימים והרי שהנר הראשון, כביכול, כולל בקירבו את כל נרות החג.

ב. ברכת "שהחיינו" - כאן מוצאים אנו נקודה דומה, בכך שברכה זו הנאמרת ביום הראשון בלבד עולה גם לשאר ימי החג.

ג. התחלת הקריאה בפרשת הנשיאים הכוללת את ענין הקרבנים של כל מקריבי הקרבנות "ויקריבו נשיאי ישראל גוי" - שוב אחדות כל הימים והתכללותם ביום הראשון.

כל זה נקשר כחוליה אחת לנשיא שהקריב את קרבנו ביום זה "נחשוך בן עמינדב" אשר מהווה את סמל מסירות הנפש. מסירות הנפש ענינה הוא, אותה נקודה אחת ויחידה בעומקה של הנפש אשר בה כל ישראל שווים והיא מאחדת את הכל בעוצמת ההתקשרות לקב"ה עד כדי מסירות נפש ממש.

ההוראה וממילא גם נתינות הכח הנלמדים מכך הם, לקיים את כל דברי התורה ומצוותיה מתוך תוקף מיוחד עד למסירות נפש ממש.

הדגשה מיוחדת לכל האמור בשנתינו שנת 'הקהל' אשר גם בה מוצאים אנו את התאחדותם של הכל, "האנשים הנשים והטף", לנקודה האחת של "ליראה את ה' אלוהיכם גוי".

בסיום שיחת הקודש חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א שטרות (דמי חנוכה) לכל הציבור הרחב על ידי היטנקיסטים [כך גם נהג כ"ק אדמו"ר שליט"א בשאר ימי החג בסיומן של שיחות הקודש].

יום רביעי, כ"ה כסליו, יום ראשון דחנוכה.

תפילת המנחה היום בזמנה, שעה 3:15.

הרבי שליט"א נכנס לביהכ"ס והמוני ילדים עומדים מצטופפים ליד בימתו של הרבי שליט"א. הרבי מחלק צדקה לכולם, כשחארת פנים קורנת ומיוחדת מעיניו הקי, כ"ק אדמו"ר שליט"א עולה על הבימה. לאחר התפילה שוב חוזר על עצמו אותו מחזה נפלא של הדלקת הנרות. בעצם... לא שוב... זהו מחזה חדש ממש, ואינו דומה כלל לשל יום האתמול.

פיזומון "הנרות הללו" עומד כבר לקראת סיומו ואז במילים, "על ניסיד ועל נפלאותיד"... עוצם הרבי שליט"א את עיניו הקי, הוא נראה ברגע זה כנמצא הרחק הרחק מכאן.

הרבי שליט"א ממלמל שוב ושוב "על ניסיד", והקהל אינו פוסק. לפתע פותח הרבי שליט"א עיניו הקי ובידו מניף בעוז פעם ועוד פעם "על ניסיד"....

בגמר התפילה נטל עימו הרבי שליט"א את סידורו בידיו הקי, פנה אל הסטנדר המיוחד לכך, ופתח בשיחה.

נר ב' דחנוכה - "תורה":

היום מדליקים שני נרות כאן מתחיל ובולט הענין של "מוסיף והולך" בעסקי "נר מצוה ותורה אור".

הדבר אף קשור עם הנשיאים שהקריבו קרבנם ביום זה שהם ישכר וזבולון אשר שניהם מצטיינים בקישרם לתורה. ישכר, כמו שכתוב "ישכר באוהליך" וכפי שמציין גם המדרש שנשיא ישכר "הקריב על שם התורה", גם גדלותו של זבולון מוצאת את ביטוייה בעזרתו הממונית לישכר ואף כאן לשון המדרש "למה זכה זבולון להקריב שלישי, לפי שחיבב את התורה והרחיב ידיו לפזר ממונו לישכר כדי שלא יצטרך שבת ישכר לפרנסה ולא יתבטל מלעסוק בתורה" כו' הרי שגם זבולון למרות שעיסוקו בגמילות חסד הרי שזכותו נזקפת לו בסיועו ללימוד התורה - "תמכי דאורייתא".

ההוראה שיש ללמוד מוכך בשתיים. גם תוספת התעוררות בשני קווים אלו כל אחד בפני עצמו, תורה וגמ"ח ונוסף, הרי שבקריאתם המשותפת היום בתורה, נתינת כח לבעלי התורה להוסיף בקיום המצוות - גמ"ח ואילו לבעלי המצוות - "מארי עובדין טבין" להוסיף ולהתחזק בקביעת עיתים ללימוד התורה

יום המישי, כ"ו כסלו.

אם אתמול תוארו אותם רגעים שבסיום הניגון כיוצאים מן הכלל, הרי שהיום היה זה כמעט במשך כל הניגון. הרבי שליט"א עצם את עיניו הקי כשראשו מורכן מעט כלפי מטה, ומנידו קלות לקצב הניגון. מפעם לפעם פותח הרבי שליט"א עיניו הקי אבל הפעם אין הוא מפנה אותן אל הקהל, הפעם הן מופנות היישר לכיוון השלהבת שבמנורה, ותיכף חוזר הרבי לעוצמן.

בסופה של השירה פנה הרבי שליט"א אל המיקרופון והחל באמירת שיחת הקודש היומית.

נר ג' דחנוכה - "זבולון בצאתיך", השפעה בעולם:

ביום זה מדליקים שלושה נרות ונתווספה כאן גם מעלת ה"חזקה" - "בתלת זימני הווי חזקה".

מספר זה בולט גם במובא בחלכה אשר יש להניח את נר חנוכה משמאל כדי שהמזוזה תהיה מימין והנרות משמאל ואילו הציצית מלפנים ומאחור הרי שוב ענין ה"שלוש", חוט המשולש.

לכן גם בולט בעיקר ביום זה בתורה "ביום השלישי נשיא לבני זבולון". ענינו של זבולון הוא כנאמר בכתוב: "שמח זבולון בצאתיך" ותירגמו לעבודת השם הוא ההשפעה בעולם והבאת האור האלוקי עד למקומות הנידחים והחשוכים ביותר.

יש לקשר זאת גם עם הנשיא השני מיום זה, לבני ראובן. שכפי המובא בחז"ל עסק רבות בעבודת התשובה "בשקו ותעניתו". לתשובה נקודה משותפת עם האמור לעיל לבני זבולון משום שגם כאן תוכן הדבר הוא הפיכת הלא טוב והעלאתו ממקומו השפל - "התהפכא חשוכא לנחורא" שוב הבאת האור החוצה לעולם בכדי להאיר החושך.

יום שישי, כ"ז כסלו, עש"ק - יום שלישי דחנוכה.

בצהריים יצא לאור "קונטרס חנוכה תשמ"ח", המכיל מאמר ד"ח "ברוך שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה". המאמר נאמר בשעתו בהתוועדות שבת פרשת מקץ, זאת חנוכה, היתשמי"ג על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א והוגה על ידו השתא.

המאמר המבוסס על מאמר ד"ח זה שנאמר על ידי כ"ק אדמו"ר הזקן (עם הערות וצינונים של ה"יצמח צדק"), עוסק בהסברת ההפלאה של השמן במובנו הרוחני על כל שאר המשקים המתבטאת גם במציאות הגשמית בכך שהשמן צף מעל כל המשקים האחרים (כגון מים ויין).

חדבר שקורא כאן, הוא ללא ספק מוזר ונפלא כאחד. שעה קלה לפני הדלקת נרות שבת קודש, עוד כמחצית השעה תשמע הצפירה הראשונה אנשים נשים וטף מזדרזים לכיוון - 770. הבעלי בתים חלקם לבושים כבר שבתית, הבחורים ברובם נושאים הם את תיקי התפילין ועלוני החנוכה, אותם חילקו עכשיו ב"מבצעים", במנהטן ההומה, ובשאר מרכזים, וגם עזרת נשים מלאה מפה לפה. הרבי שליט"א יורד לתפילת המנחה ותיכף לאחריה הדלקת החנוכה, ואולי... גם נזכה ותהיי שיחה קצרה. התפילה מתקיימת, לאחר מכן הדלקת נרות, והרבי שליט"א לאושרם של הכל, אכן ניגש לעבר המיקרופון.

נר ד' דחנוכה - תשובה "שבתית":

כפי שהוזכר לעיל הרי שענינו של נשיא ראובן - אשר נקרא ביום השבת - הוא עבודת התשובה. ואמנם הקשר בולט בינה ובין יום השבת אותיות 'תשב' הרומזות על עבודת התשובה. אלא שכמבואר בחסידות הרי שדרגת התשובה בשבת נמצאת בדרגה כה גבוהה שאינה שייכת לחטא ח"ו, דרגה זאת נקראת "תשובה עילאה".

ביחס לתשובה מציין הרמב"ם "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", ויתרה מזו כידוע ש"משיח עתיד לאתבא צדיקיא בתיובתא" עילוי התשובה גם אצל צדיקים.

אז יהיה גם ענין השבת (הקשור עם התשובה) בתכלית השלימות "מזמור שיר ליום השבת, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים". השיחה הקצרה נסתיימה זה עתה ומי שהשקיף, עם סיום שיחת הקודש, על רחוב קינגסטון שבשכונת "קראון הייטס", השתחה - ללא ספק - ותמה רבות למראה עיניו.

עשר דקות לפני כניסת השבת, המוני אדם, אנשים נשים וטף, פורצים מתוך דלתות - 770 ונחפזים לביתם - כשבידיהם הדולר שקיבלו אך זה עתה מידי הק' של הרבי שליט"א על מנת לתיתו לצדקה - להספיק להדליק נרות חנוכה ושבת בעוד מועד...

שבת קודש פרשת 'מקץ', כ"ח כסלו.

התוועדות השבת קודש. בעמדינו בשבת חנוכה - כדאי להתעכב על כמה הוראות הנלמדות

מחנוכה בכלל ובמיוחד - **משבת חנוכה**, החוספה ששבת מוסיפה בחנוכה, ובזה גופא - שבת פרשת 'מקץ'.

וחכוונה בהוראות אלו - לא רק לימוד ההוראות, אלא בעיקר - להביאן במעשה בפועל ולא רק בימי החנוכה, אלא צריך שהוראות אלו ישפיעו על כל השנה כולה (כמו בכל יום טוב, שהשפעתו נמשכת על כל השנה עד שמגיע היום טוב בשנה הבאה).

התוכן הכללי של חנוכה מרומז בשמו - "חנוכה" מלשון חינוך, על שם חנוכה המזבח וחנוכה המקדש. וכמו בחינוך שענינו הוא להתרגל לדבר חדש, אזי מכיון ש"כל ההתחלות קשות", נדרשים לזאת כחות נעלים יותר מכפי הרגיל וכך הוא גם בנוגע לחנוכה המזבח והמקדש בימי חנוכה, דמכיון ש"ינכסו נכרים להיכל (ו)טמאו כל השמנים שבהיכל", וכו', הוצרכו בני ישראל ל"חנוכה" (עבודת חינוך) חדשה, התגברות והמשכה **חדשה** בחנוכה המזבח והמקדש, מחדש.

וענין זה חוזר ונשנה מידי שנה בימי החנוכה, שאז מקבלים כוחות מיוחדים לחנך, לחזק ולחדש את ה"נר מצוה ותורה אור".

ומזה לוקחים את הכח לעבודה בתורה ומצוות במשך כל ימות השנה, שקיומם יהיה באופן **חדש** וכשם שבנרות חנוכה, "יום ראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך", - כך גם בעבודת ה', ההתגברות והחינוך מחדש בלימוד התורה וקיום המצוות, צריכה להיות באופן כזה שבכל יום מוסיף והולך באור.

ולמוד נוסף מנרות חנוכה - אחד התנאים במצות נר חנוכה הוא ש"מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ". וההוראה מכך בעבודת ה' היא שלא מספיק לחנך מחדש את עצמו ובני ביתו, אלא צריך לחנך ולחשפיע גם על אלו הנמצאים "בחוץ" וברשות הרבים, שגם הם יושפעו מההתגברות החדשה (חינוך) ב"נר מצוה ותורה אור".

בכל זה (הלימוד מחנוכה בכלל), נוספת הוראה **משבת חנוכה**. וחביאור

בזה:

עבודתו של יהודי בלימוד התורה וקיום המצוות, יכולה להיות בשני אופנים, (א) כשעובד עבודתו מרגיש שהוא **הוא** העובד והעושה - שנרגשת **מציאותו**. (ב) שמרגיש שהכל עושה הקב"ה, רק שהקב"ה רצה שזה "יעבור" על ידו וכיוצא בזה, אבל אין זה **מלאכתו**, אלא מלאכת ה'.

וזוהו החילוק בין העבודה בימי החול לעבודה בשבת, בימי החול כשהאלקות היא בהעלם, נרגשת אז מציאותו של האדם מה שאין כן בשבת שאז הוא השביתה והביטול של כל עניני העולם והרגש של ישות ומציאות, צריך להיות נרגש שהכל הוא מלאכת ה'.

ומזה מובן גם בנוגע ל**שבת חנוכה** - שבת מחדירה בעבודת החנוכה את ענין השביתה והביטול במציאות, שעבודת החינוך של כל יהודי (כמו שנתו לעיל), צריכה להיות, באופן שמרגיש שהקב"ה "מדליק", אלא שרצה הקב"ה שזה יעבור על ידו.

ובמיוחד כשנמצאים בשבת פרשת 'מקץ' שבה מסופר על יוסף הצדיק שכשמו, יוסף מלשון הוספה, ועד להוספה באופן של "יוסף ה' לי בן אחר" לעשות מ"אחר" שיהיה "בן" - הפצת המעיינות חוצה.

בהמשך ההתוועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר ד"ה "ואתה ברחמך הרבים", מיוסד על מאמר בד"ה זה, שנאמר בשנת תרצ"ח. ולאחר מכן ביאר

שלושה פירושי רש"י (א). על הפסוק "וישלח פרעה ויקרא את יוסף וגו' ויגלח ויחלף שמלותיו ויבוא אל פרעה" (— מא, יד) ב. על הפסוק "ויאסוף אותם אל משמר שלושת ימים" (מב, יז) ג. על הפסוק "ויהנה שבע שבליס גוי בריאות וטובות" (מא, ה)), ענין בליקוטי לוי יצחק על פרשתנו וכן הוראה ולימוד מקרבנו של הנשיא דיום החמישי "נשיא לבני שמעון" - בקשר ובשייכות להדלקת נר חמישי במוצאי שבת.